

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Bartkowiak

Protokolant: staż. Katarzyna Szymczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu Adama Furgala

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2022 r.

sprawy **B. G.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego, jego obrońcę oraz prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt VIII K 49/21

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 1377/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 14 października 2021 r., sygn. akt VIII K 49/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

**STANOWISKO SĄDU
ODWOŁAWCZEGO WOBEC**

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Zarzut podniesiony przez prokuratora: Obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, tj. art. 64 § 1 kk, polegająca na nieuwzględnieniu w kwalifikacji prawnej występkę przypisanego B. G. oraz w podstawie prawnej skazania, działania w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w tym przepisie, pomimo że oskarżony zarzucane mu przestępstwo popełnił w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. art. 286 § 1 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Okręgowy po dokonaniu analizy akt przedmiotowej sprawy oraz prześledzeniu czynności podejmowanych przez Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że w ramach podniesionego przez prokuratora zarzutu zasadniczym uchybieniem, które powinno być wskazane w apelacji jest zarzut obrazy prawa procesowego, tj. art. 387 § 1 i § 2 kpk. Natomiast naruszenie prawa materialnego wskazane przez prokuratora w apelacji oraz jeszcze inne dostrzeżone przez Sąd Okręgowy z urzędu, związane są z niedochowaniem przez Sąd I		

instancji wymogów z art. 387 § 1 oraz 2 kpk i mają charakter wtórny.

Konieczne jest w tym miejscu wyjaśnienie zasad wydawania wyroku karnego w trybie konsensualnym przewidzianym w art. 387 kpk. Brzmienie art. 387 § 2 kpk nie pozostawia żadnej wątpliwości co do tego, że z instytucji dobrowolnego poddania się odpowiedzialności karnej można korzystać wówczas, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, a strony postępowania nie sprzeciwiają się temu wnioskowi. Ten brak wątpliwości dotyczy wszystkich istotnych okoliczności w sprawie. Badaniu - w kontekście sprawdzenia istotnych okoliczności - podlega nie tylko kwestia sprawstwa czynu przez określoną osobę, ale wszelkie te aspekty, które są istotne dla ustaleń o odpowiedzialności karnej sprawcy. Niewątpliwie do takich właśnie okoliczności popełnienia przestępstwa oprócz ustalenia czy oskarżony popełnił zarzucany czyn, należy na czym on polegał i kiedy miał miejsce. Stwierdzenie "Okoliczności popełnienia przestępstwa nie budziły wątpliwości" odnosi się nie tylko do zasadniczej kwestii samego sprawstwa oskarżonego zarzucanego mu czynu, ale i do wszelkich okoliczności ważących na kształcie i rozmiarze odpowiedzialności karnej za taki czyn. Do takich okoliczności niewątpliwie zaliczyć należy i te, które dotyczą wcześniejszej karalności oskarżonego, zwłaszcza tej za takie same przestępstwa, popełnione na szkodę tych samych osób, w tym także czasu

ich popełnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt IV KK 278/14, Legalis nr 1062221; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2021 r., sygn. akt V KK 169/21, Legalis nr 2625329; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 362/13, Legalis nr 776815). Tylko tak szeroko pojmowana dodatnia synteza „istotnych okoliczności sprawy” może prowadzić do uwzględnienia wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności. Rolą sądu rozpoznającego sprawę w sytuacji wyrażenia przez oskarżonego na rozprawie chęci wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w trybie konsensualnym jest weryfikacja nie tylko wymogów formalnych wniosku określonych w art. 387 § 1 kpk, lecz również przesłanek procesowych określonych w § 2 tego przepisu. W przypadku uznania przez sąd, że zaproponowany przez oskarżonego wniosek nie odpowiada prawu procesowemu lub materialnemu, jego obowiązkiem jest modyfikowanie wniosku w taki sposób, aby finalna treść w pełni respektowała obowiązujące przepisy prawa, a także uzyskanie akceptacji oskarżonego co do tak zmodyfikowanego wniosku, zaś w przypadku braku zgody oskarżonego, nieuwzględnienie wniosku i przeprowadzenie postępowania dowodowego w całości, na zasadach ogólnych.

Przenosząc przedstawione rozważania teoretyczne na grunt kontrolowanej sprawy, Sąd odwoławczy stwierdził, że orzekający w I instancji Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu nie dochował tych wymogów

proceduralnych warunkujących podjęcie decyzji o wydaniu wyroku w trybie konsensualnym, po uwzględnieniu wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy. Sąd Rejonowy nie zbadał bowiem dokładnie czy wszystkie istotne okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, co jak wyżej wyjaśniono, jest jednym z wymogów bez którego nie może zostać wydany wyrok w trybie art. 387 kpk. Sąd I instancji choć uzyskał dostęp do karty karnej B. G. (k. 170-172 akt sprawy), w której widocznych jest kilkadziesiąt wyroków skazujących wydanych za tego samego typu przestępstwa, popełnione również w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, zaniechał zbadania, czy czyn podsądnego stanowiący przedmiot tego postępowania nie został także popełniony w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk. Tymczasem, zdaniem organu odwoławczego rację miał apelujący oskarżyciel publiczny, że w badanym przypadku zachodziły podstawy do stwierdzenia, że B. G. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa w warunkach recydywy. Na taki wniosek pozwala analiza, w pierwszym rzędzie Informacji o Osobie z Krajowego Rejestru Karnego (k. 100-101) o wykonaniu dwóch kar pozbawienia wolności w wymiarze po 6 miesięcy za przestępstwa z art. 286 § 1 kk, w okresie 5 lat przed popełnieniem czynu będącego przedmiotem kontrolowanej sprawy. Dodatkowo, w toku postępowania apelacyjnego pozyskano szczegółowe już dane o odbyciu kary przez oskarżonego ze sprawy z Sądu Rejonowego w Tychach, sygn. akt II K 546/14, którą to karę B. G. częściowo odbywał w systemie dozoru elektronicznego w okresie od 5 grudnia 2018 r. do

26 kwietnia 2019 r., a wcześniej w warunkach więziennych, w Areszcie Śledczym w P. w okresie od 26 października 2018 r. do 3 grudnia 2018 r. Sąd odwoławczy uzyskał te dokumenty ze sprawy B. G. skazanego z art. 286 § 1 i 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk prowadzonej przez Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu pod sygn. VIII K 175/20, która przechodziła kontrolę odwoławczą w tutejszym Sądzie pod sygn. IV Ka 1105/21. W sytuacji kiedy Sąd Rejonowy zaniechał przeanalizowania poprzedniej karalności oskarżonego i nie sprawdził, czy czyn mu zarzucany w akcie oskarżenia nie został popełniony w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, należy przyjąć że doszło do naruszenia reguł proceduralnych ustalających zasady orzekania w trybie art. 387 § 1 i 2 kpk. Prawdą jest i należy to w tym miejscu mocno zaakcentować, że to prokurator kierując akt oskarżenia do sądu winien ustalić i wskazać, że zachodzą przesłanki z art. 64 § 1 kk, niemniej jednak w przypadku zaniedbania ze strony prokuratora podania tak istotnych informacji, Sąd meriti winien dokonać analizy informacji z karty karnej oskarżonego i uzyskać dokumenty o uprzedniej karalności, niezbędne dla zweryfikowania, czy zachodzą podstawy do przyjęcia recydywy z art. 64 § 1 kk. Natomiast w przypadku stwierdzenia, że są ku temu podstawy Sąd Rejonowy powinien dokonać zmiany opisu i kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego B. G. uprzedzając o tym zgodnie z art. 399 § 1 kpk strony obecne na rozprawie i uzyskać od oskarżonego akceptację proponowanej zmiany we wniosku podsądnego o wydanie wyroku w trybie art. 387 § 1 kpk. Organ meriti powinien umożliwić ustosunkowanie się

do proponowanych modyfikacji również prokuratorowi oraz pokrzywdzonemu, jeżeli byliby obecni na rozprawie głównej. Dopiero w przypadku uzyskania aprobaty wszystkich podmiotów mających w takiej sytuacji prawo do wyrażenia swojego stanowiska możliwe byłoby wydanie zgodnego z przepisami proceduralnymi wyroku w trybie konsensualnym.

Dodatkowo warto zwrócić uwagę na jeszcze jeden aspekt, a mianowicie Sąd I instancji nie dostrzegł, że według opisu czynu z aktu oskarżenia oszustwo dotyczyło oferowanego do sprzedaży wózka dziecięcego. Natomiast przedmiotem oszustwa w prowadzonym postępowaniu przygotowawczym było krzeselko dziecięce do karmienia, wystawione w serwisie ogłoszeniowym (...) Te ostatnie dane pokrywają się z zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa złożonym przez E. C. i z treścią zarzutu przedstawionego podsądnemu. Sąd Rejonowy przyjął natomiast za prokuratorem opis czynu z aktu oskarżenia, który nie oddawał właściwie cech popełnionego przestępstwa. Jest to kolejny przykład potwierdzający, że Sąd meriti nie zweryfikował należycie, czy wszystkie istotne okoliczności tej sprawy nie budziły wątpliwości, zatem nie procedował zgodnie z wymogami określonymi w art. 387 § 1 i 2 kpk.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w kwalifikacji prawnej czynu, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn w ramach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 kk i wymierzenie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

mu kary 1 roku pozbawienia wolności		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec stwierdzonych w toku postępowania odwoławczego nieprawidłowości proceduralnych po stronie Sądu I instancji niezbędna okazała się ingerencja w zaskarżone orzeczenie. Sąd Okręgowy nie uwzględnił wniosku apelującego prokuratora o wydanie wyroku reformatoryjnego lecz uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania. Organ odwoławczy zdecydował tak, gdyż stwierdzone w toku kontroli odwoławczej uchybienia procesowe wymagały przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy na nowo przewodu sądowego zgodnie z obowiązującymi przepisami proceduralnymi regulującymi wyrokowanie w trybie konsensualnym.		
Lp.	Zarzut	
3.2.	Zarzut podniesiony przez oskarżonego oraz jego obrońcę: Obraza prawa materialnego, wyrażająca się w zakwalifikowaniu czynu oskarżonego jako przestępstwa z art. 286 § 1 kk, zamiast zakwalifikowania go jako przestępstwa z art. 286 § 3 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Postępowanie odwoławcze potwierdziło twierdzenia skarżących, że Sąd Rejonowy zaniechał oceny czy czyn przypisany B. G. nie stanowił wypadku mniejszej wagi, a więc przestępstwa z art. 286 § 3 kk, a były ku temu podstawy z uwagi na stosunkowo niewysoką wartość niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzoną. Na taki wniosek pozwalała analiza akt sprawy, w tym także sporządzonego uzasadnienia wyroku, w których nie zamieszczono jakichkolwiek rozważań dotyczących powyższej kwestii. Ponownie warto podkreślić z tego miejsca, iż zgodnie z art. 387 kpk wniosek o dobrowolne poddanie się karze może zostać uwzględniony przez sąd nie tylko wtedy, gdy jest on poprawny pod względem procesowym, ale również niezbędne jest przeprowadzenie kontroli z punktu widzenia prawa materialnego, a więc czy zaproponowana kwalifikacja prawna czynu jest prawidłowa, przy przyjęciu określonych ustaleń faktycznych. W razie powstania jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie sąd zobowiązany jest do ich wyjaśnienia i wskazania potrzeby zmiany takiego wniosku, co wynika wprost z art. 387 § 3 kpk (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 lutego 2019 r., sygn. akt II KK 220/18, Legalis nr 1875257). Stwierdzone powyżej okoliczności potwierdzają niepoprawny sposób procedowania Sądu I instancji nad wnioskiem B. G. o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i potwierdzają one konieczność ingerencji instancyjnej przez Sąd Okręgowy w zaskarżone orzeczenie. Prawdą jest, że oskarżony występując o wydanie wyroku w trybie art. 387 § 2 kpk powinien zastrzec, iż domaga

się zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego mu przestępstwa, pomocą w tym zakresie mógł mu też służyć obecny na rozprawie obrońca, niemniej jednak nawet w przypadku braku takiej inicjatywy ze strony podsądnego Sąd powinien obiektywnie zweryfikować wszystkie istotne okoliczności sprawy (w tym również możliwość przyjęcia, że czyn B. G. stanowił wypadek mniejszej wagi z art. 286 § 3 kk).

Niezbędne jest jeszcze dodanie, że o przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu, ze szczególnym uwzględnieniem tych elementów, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw. Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar wyrządzonej szkody, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Wśród elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia, motywacja i cel działania sprawcy. Innymi słowy zakwalifikowanie określonego zachowania jako wypadku mniejszej wagi jest rezultatem ustalenia, iż zachodzi zespół okoliczności przedmiotowo-podmiotowych, wśród których wysokość szkody jest tylko jednym z elementów uzasadniających przyjęcie takiego wypadku (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2014 r., sygn. akt II AKa 391/13, Legalis nr 1024238; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2013r., sygn. akt III KK 129/13). Nie mieli więc racji apelujący

oskarżony oraz obrońca, że wartość niekorzystnego rozporządzenia mieniem dokonanego przez pokrzywdzoną jest jedynym czynnikiem determinującym możliwość zakwalifikowania czynu B. G. jako wypadku mniejszej wagi z art. 286 § 3 kk. Dla przyjęcia takiej kwalifikacji prawnej niezbędne jest przeanalizowanie wszystkich występujących w sprawie okoliczności przedmiotowo-podmiotowych mających wpływ na prawnokarną ocenę zachowania oskarżonego. Dopiero zestawienie ze sobą wszystkich tych okoliczności pozwoli na stwierdzenie, czy rzeczywiście czyn B. G. stanowił wypadek mniejszej wagi, czy też nie. Sąd Rejonowy tego wszystkiego nie przeanalizował a powinien to uczynić i to w stosunku do faktycznych okoliczności czynu zgodnych ze zgłoszeniem pokrzywdzonej. Powyższe w połączeniu z pozostałymi, omówionymi już uchybieniami proceduralnymi potwierdzało konieczność uchylecia wydanego w tej sprawie wyroku.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez zakwalifikowanie czynu oskarżonego jako występku z art. 286 § 3 kk i wymierzenie mu za jego popełnienie kary grzywny.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy, jak już wskazał wcześniej, nie dostrzegł możliwości wydania w tej sprawie wyroku reformatoryjnego. Stwierdzone uchybienia proceduralne po stronie

Sądu Rejonowego, w szczególności zaniechanie zbadania czy wszystkie istotne okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości (w tym również ewentualna możliwość przyjęcia kwalifikacji prawnej z art. 286 § 3 kk), powodowały konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego, tym razem w zgodzie z obowiązującymi przepisami proceduralnymi regulującymi wydawanie wyroku w trybie konsensualnym. Wobec tego zapadł wyrok uchylający zaskarżone orzeczenie i przekazujący sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylecia		
W toku kontroli odwoławczej zaskarżonego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy stwierdził naruszenie przez organ meriti przepisów art. 387 § 1 i 2 kpk, jakie wyniknęło z zaniechania zbadania przez Sąd Rejonowy, czy wszystkie istotne okoliczności sprawy nie budziły wątpliwości przed podjęciem decyzji o uwzględnieniu wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy. Stwierdzenie to dotyczy przede wszystkim zaniechania zweryfikowania występowania podstaw do dokonania zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego B. G. poprzez uznanie, że został on popełniony w warunkach recydywy, czy też możliwości uznania jego zachowania za wypadek mniejszej wagi. Tak ustalona sytuacja wymuszała wydanie w instancji odwoławczej orzeczenia o charakterze kasatoryjnym i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji w celu przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości,		

z zagwarantowaniem zgodnego z regułami proceduralnymi rozstrzygnięcia ewentualnego wniosku w trybie art. 387 § 1 kpk.		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Przy powtórnym rozpoznawaniu sprawy Sąd I instancji zobowiązany będzie czuwać nad zachowaniem reguł procesowych, tak by nie doszło do naruszenia przepisów proceduralnych. Niewykluczone jest złożenie przez oskarżonego ponownie wniosku w trybie art. 387 § 1 kpk o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, jeżeli zostaną spełnione wszystkie wymagania formalne dla tego wniosku. Taki ewentualny wniosek musi poprzedzać ustalenie przez Sąd Rejonowy kwestii związanych z recydywą z art. 64 § 1 kk oraz przedstawianie ich oskarżonemu. Sąd ten winien baczyć aby zaproponowane: kwalifikacja prawna, wymiar kary nie naruszały norm prawa materialnego. W przypadku stwierdzenia, że którekolwiek z okoliczności sprawy budzą wątpliwości, Sąd Rejonowy		

powinien poczynić odpowiednie kroki do wyjaśnienia wszystkich takich kwestii, a następnie uzależnić uwzględnienie wniosku złożonego w trybie art. 387 § 1 kpk od dokonania w nim wskazanych przez siebie zmian. Ponadto Sąd I instancji powinien przeanalizować uprzednią karalność oskarżonego celem ustalenia, czy zarzucany mu czyn nie został popełniony w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, a także zweryfikować występowanie podstaw do zakwalifikowania zachowania B. G. jako wypadku mniejszej wagi. Sąd Rejonowy winien zmienić opis przedmiotu oszustwa z wózka dziecięcego na fotelik dziecięcy do karmienia oraz doprecyzować sposób dokonania czynu. Dopiero po przeprowadzeniu wszystkich tych czynności możliwe będzie zgodne z przepisami proceduralnymi wyrokowanie, z otwartą drogą do trybu konsensualnego.

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

6. Koszty Procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

Hanna Bartkowiak